

สามก๊ก

ฉบับนักรบสมัยใหม่

ศาสตร์แห่งการชนะ โดยไม่ต้องสู้

ผู้จัดทำ : ศักดิ์สุตา ฉันทเตยานนท์

สงวนลิขสิทธิ์ตามพระราชบัญญัติลิขสิทธิ์ พ.ศ.

2537

ห้ามทำซ้ำ คัดลอก ดัดแปลง

เผยแพร่โดยไม่ได้รับอนุญาต

สารบัญ

บทนำ 11

- โลกวันนี้ไม่ได้ต้องการนักรบที่เก่งที่สุด แต่มันต้องการคนที่ไม่แพ้ตั้งแต่ยังไม่เริ่ม..... 11
- ทำไม “นักรบสมัยใหม่” ต้องมองสามก๊กใหม่ ทั้งชุด..... 13
- เมื่อสนามรบไม่ใช่สงคราม แต่คือชีวิตจริง 15
- ศึกที่แพ้ง่ายที่สุด คือศึกในใจตัวเอง 18
- สามก๊กในฐานะคู่มือการรบ การอ่านเกม และการไม่พลาด 20

ภาคที่ 1 : ชนงตั้งแต่ยังไม่ต้องลงมือ 22

- ก่อนจะคิดสู้ คุณอ่านเกมขาดหรือยัง 23
- โจโจไม่ได้เก่งเพราะโหด แต่เพราะอ่านคน
แม่น 32
- ทำไมอาวุธไม่สำคัญ เท่าการรู้ว่าใครจะหันมา
ทำอะไร 41
- พลังของความสงบที่ทำให้คู่ต่อสู้พลาดเอง 61
- การรอที่ไม่ใช่ความเฉย แต่คือการวางหมาก
..... 69
- เล่าปีไม่ชนะด้วยกำลัง แต่ชนะด้วยภาพที่คน
อยากเชื่อ 78
- ความจริงใจในฐานะอาวุธที่คนฉลาดใช้ .. 86
- พันธมิตรที่เกิดจากศรัทธา ไม่ใช่ผลประโยชน์
ล้วน ๆ 95

ภาคที่ 2 : วิธีเล่นเกม โดยไม่ต้องชนตรง ๆ

..... 104

- การเลือกคน คือการเลือกอนาคตของตัวเอง

..... 105

- ศักดิ์ศรีตาแดงไม่ได้ชนะเพราะเก่งกว่า

- แต่เพราะจับมือถูก 113

- พันธมิตรที่ใช่ สำคัญกว่ากองทัพที่ใหญ่ 120

- เมื่อการพูดดีกว่าการปะทะ..... 128

- โจโฉเจรจาอย่างไร ให้ได้มากกว่าที่พูด . 135

- เอาชนะความคิดต่าง โดยไม่ต้องทำลายกัน

..... 143

- ปัญญาที่ทำให้ไม่ต้องใช้แรง 150

- ขงเบ้งกับศิลปะการใช้ธรรมชาติเป็นอาวุธ
..... 158
- แก้ปัญหาแบบคนวางเกม ไม่ใช่คนแก้เฉพาะ
หน้า..... 165
- ทำไมบางครั้ง “การยอม” คือหมากที่คมที่สุด
..... 173
- การถอยที่ทำให้คุณชนะในระยะยาว.... 180
- ศิลปะของการยอมอย่างไม่เสียหน้า..... 187

ภาคที่ 3 : ผู้นำที่โลกจริงสร้างขึ้น..... 195

- โจโฉ: ผู้นำที่ยอมถูกเกลียด เพื่อไม่แพ้.. 196
- ความเด็ดขาดที่มาพร้อมความเสี่ยง..... 203
- ใช้อำนาจด้านมืด 212

- โดยไม่ให้มันกลืนตัวเอง 212
- เล่าปี: ทำไมคนถึงอยากอยู่ข้างเขา 220
- Loyalty ที่ไม่ต้องสั่ง..... 228
- ความอ่อนโยนที่ทำให้คนไม่กล้าทรยศ.. 235
- ขงเบ้ง: ไม่ใช่คนฉลาดที่สุด แต่คือคนที่คิดยาว
ที่สุด 242
- การคิดเป็นระบบในโลกที่คนอื่นคิดแค่รอบ
หน้า..... 251
- แผนระยะยาวกับชัยชนะที่ไม่ต้องเร่ง... 259

ภาคที่ 4 : เมื่อสามก๊กไม่ใช่เรื่องในหนังสือ

..... 266

- ศักดิ์สีลาแดงในโลกจริง: เมื่อทรัพยากรน้อย
แต่ต้องชนะ 267

- การวางแผนในโลกที่เปลี่ยนเร็วกว่าความคิด
..... 276
- ขงเบ้งในยุค AI: ปัญญาที่ไม่ล้าสมัย 284
- ผู้นำที่ไม่ต้องสั่ง แต่ทีมยังเดินเอง 291
- จากสนามรบสู่สตาร์ทอัพ: ชนะด้วยสมอง
ไม่ใช่ใช้แรง..... 299
- ชัยชนะสุดท้ายของนักรบสมัยใหม่: ชนะใจ
ตัวเอง 308

บทส่งท้าย..... 316

เมื่อชีวิตคือสนามรบ คนที่ชนะจริง คือคนที่รู้ว่าควร
เล่นเกมไหน และไม่เล่นเกมไหน..... 316

บทนำ

โลกวันนี้ไม่ได้ต้องการนักรบที่เก่ง
ที่สุด แต่มันต้องการคนที่ไม่แพ้
ตั้งแต่ยังไม่เริ่ม

โลกไม่ได้ขาดคนเก่ง
โลกขาดคนที่ “ไม่พลาด”

คนจำนวนมากมีความสามารถ
มีความตั้งใจ
มีความรู้

แต่แพ้ในเกมที่ตัวเองไม่เข้าใจ

แพ้เพราะอ่านสถานการณ์ผิด

แพ้เพราะเชื่อว่าความเก่งจะปกป้องตัวเองได้

ในโลกที่อำนาจไม่ได้แจกเท่ากัน

ความเก่งไม่ใช่เกราะ

และความดีไม่ใช่ประกัน

ทำไม “นักรบสมัยใหม่” ต้องมอง สามก๊กใหม่ทั้งชุด

สามก๊กไม่ใช่เรื่องของชัยชนะ
มันคือเรื่องของการอยู่รอด

ในเรื่องนี้

คนฉลาดมีมาก

คนกล้ามีเยอะ

คนดีมีพอสมควร

แต่คนที่ “อยู่ถึงตอนจบ”

มีไม่กี่คน

เพราะสามก๊กไม่ใช่สนามสอบ
ที่ใครเก่งกว่าก็ได้คะแนนมากกว่า

มันคือเกมอำนาจ
ที่คนพลาดก่อน
หมดสิทธิ์แก้ตัว

เมื่อสนามรบไม่ใช่สงคราม แต่คือ ชีวิตจริง

คุณอาจไม่ต้องยกทัพ

ไม่ต้องถือดาบ

ไม่ต้องวางแผนรบเป็นแผนที่

แต่คุณต้องตัดสินใจทุกวันว่า

จะพูดอะไร

จะเจียบตอนไหน

จะยืนข้างใคร

และจะถอยเมื่อไร

ในที่ทำงาน

ในธุรกิจ

ในสังคม

ในความสัมพันธ์

ทุกพื้นที่คือเกม

และทุกเกมมีอำนาจเป็นแกนกลาง

คนที่แพ้

ไม่ได้แพ้เพราะอ่อนแอ

แต่แพ้เพราะคิดว่า

ทุกคนเล่นตามกติกาเดียวกัน

สิ่งที่แพ้ง่ายที่สุด คือสิ่งที่ใจตัวเอง

ในสามก๊ก

หลายคนตาย

ไม่ใช่เพราะแพ้ง่าย

แต่เพราะมันใจเกินไป

พวกเขาคิดว่า

ความสามารถจะปกป้องตัวเอง

ความซื่อสัตย์จะสร้างเกราะ

และความกล้าจะทำให้คนเกรงใจ

แต่ในเกมอำนาจ

สิ่งเหล่านั้น

ดึงดูดความสนใจ
มากกว่าการปกป้อง

คนที่อยู่รอด
ไม่ใช่คนที่เก่งที่สุด
แต่คือคนที่
ไม่เปิดไฟหมด

ไม่เด่นเกินจำเป็น
และไม่เลือกข้างเร็วเกินไป

สามก๊กในฐานะคู่มือการรอ การ อ่านเกม และการไม่พลาด

สามก๊กไม่ใช่คู่มือการบุก
มันคือคู่มือการ “ไม่โดนบุกก่อน”

มันสอนให้คุณ
รอโดยไม่เสียตำแหน่ง
อ่านคนโดยไม่เปิดไฟ
และเล่นเกมโดยไม่ต้องขึ้นเวที

เพราะในโลกจริง

คนที่พลาด

ไม่ได้มีโอกาสนิยายอะไรทั้งนั้น

เขาแค่

“หายไปจากเกม”

ภาคที่ 1 :

ชนะตั้งแต่ยังไม่ต้องลงมือ

เกมที่คนส่วนใหญ่ไม่รู้ที่กำลังเล่นอยู่

ก่อนจะคิดสู้ คุณอ่านเกมขาดหรือยัง

คนส่วนใหญ่แพ้

ไม่ใช่เพราะสู้ไม่เก่ง

แต่เพราะ

ไม่รู้ว่ากำลังเล่นเกมอะไรอยู่

พวกเขาคิดว่ามันคือการแข่งขัน

คิดว่ามันคือการพิสูจน์ความสามารถ

คิดว่ามันคือเรื่องของผลงาน

แต่ในโลกจริง

หลายสนามไม่ได้แข่งกันด้วยฝีมือ

แข่งกันด้วย

ตำแหน่ง

อิทธิพล

และการเลือกข้าง

ถ้าคุณไม่รู้ว่าคุณเล่นเกมนี้เล่นด้วยอะไร

คุณก็จะสูญเสียวิธีตั้งแต่ต้น

เกมที่ไม่มองไม่เห็น

มักอันตรายที่สุด

เกมที่มีการรวมการ

คุณรู้ว่าจะแพ้เพราะอะไร

แต่เกมที่ไม่มีใครประกาศกติกา

คุณจะไม่รู้เลย

ว่าพลาดตอนไหน

ในองค์กร

ในธุรกิจ

ในสังคม

หลายการตัดสินใจ

ไม่ได้เกิดจากเหตุผล

แต่เกิดจาก

ความสัมพันธ์

ผลประโยชน์

และอำนาจเงียบ

คนที่คิดว่า

“แค่ทำงานให้ดี เดียวก็รอด”

มักเป็นคนแรก ๆ

ที่ถูกกันออกจากเกม

อ่านเกมไม่ขาด

เท่ากับเปิดช่องให้คนอื่นใช้คุณ

คนที่ไม่เข้าใจเกม

มักกลายเป็น

หมาก

ไม่ใช่ผู้เล่น

เขาทำงานหนัก
แต่ไม่ได้เลือกทิศทาง
เขาเสียสละ
แต่ไม่ได้อำนาจ
เขาเชื่อใจ
แต่ไม่ได้การคุ้มครอง

ในสามก๊ก
คนแบบนี้มีเยอะ
และจุดจบของพวกเขา
ไม่เคยสวยงาม

เพราะในเกมอำนาจ
คนที่ “ไม่รู้ตัวว่ากำลังถูกเล่น”

อันตรายกว่าคนที่แพ้ตรง ๆ

คนที่อ่านเกมออก

ไม่จำเป็นต้องสู้บ่อย

คนที่อ่านเกมขาด

รู้ว่า

ศึกไหนควรหลีกเลี่ยง

ศึกไหนควรปล่อย

และศึกไหนควรรอ

เขาไม่รีบชน

เพราะรู้ว่าแรงปะทะ

ไม่ใช่สิ่งที่ชนะทุกครั้ง

เขาไม่รีบตอบโต้

เพราะรู้ว่าคำพูด

อาจสร้างศัตรูถาวร

เขาเลือกจังหวะ

มากกว่าการเลือกศัตรู

คุณไม่จำเป็นต้องเก่งที่สุด

แต่คุณต้องไม่พลาดในเกมที่ผิด

โลกไม่ได้ลงโทษคนที่ไม่เก่ง

โลกลงโทษคนที่ “อ่านเกมผิด”

ผิดจังหวะ

ผิดคน

ผิดสถานการณ์

และความผิดพลาดเหล่านี้

ไม่ให้โอกาสแก้ตัว

สามก๊กไม่เคยสอนให้ชนทุกศึก

มันสอนให้

รู้ว่าอะไรไม่ควรสู้

บทเรียนของนักกลยุทธ์

อย่าเริ่มต้นด้วยคำถามว่า

“จะชนะยังไง”

ให้เริ่มด้วยคำถามว่า

“นี่คือเกมอะไร”

เพราะถ้าคุณไม่รู้ว่าคุณเล่นเกมนี้เล่นด้วยอะไร

ต่อให้คุณเก่งแค่ไหน

คุณก็จะสับสน

และในโลกที่โอกาสไม่ได้ให้ซ้ำ

การไม่พลาด

สำคัญกว่าการชนะ

โจโฉไม่ได้เก่งเพราะโหด แต่เพราะอ่านคนแม่น

คนจำนวนมากกลัวโจโฉ
เพราะเขาโหด

แต่คนที่รอดจากโจโฉ
รู้ดีว่า
ความโหดไม่ใช่อาวุธหลักของเขา

อาวุธจริง
คือ การอ่านคน